

Samen kerken.....

Heb uw naaste lief!

De naaste liefhebben, de Bijbel staat er vol mee als met het liefhebben van God. Deze twee zijn immers met elkaar verbonden: God is niet verkrijgbaar buiten de mens, de mens niet buiten God om.

Wanneer aan Jezus de vraag wordt gesteld naar het grootste gebod, geeft hij dan ook een dubbel antwoord. Het ene dat men moet doen is de Heer God liefhebben, met heel je hart, met heel je verstand, met heel je wezen. Het andere is je medemens liefhebben. Deze twee vormen samen het hoogste gebod. Ze kunnen niet tegen elkaar uitgespeeld worden. Liefde is een. Het is een en dezelfde liefde dat het handelen van de mens zou moeten bepalen. Het antwoord van Jezus is geen eigen vinding.

Het liefhebben van de naaste wordt nader ingekleurd met de uitdrukking 'als jezelf': heb je naast lief als jezelf. Hiermee wordt aangeduid dat de naaste is zoals jezelf bent. Hoe ben je dan? Je bent een bevrijde mens, je was immers in het slavenhuis Egypte, je werd onderdrukt en uitgebuit, maar je hebt bevrijding van Godswege mogen ervaren. Omdat jij weet hoe het is om slachtoffer te zijn en ook weet hoe heerlijk het is om bevrijd te worden, moet je je naaste liefhebben. Hij is zoals jij eens was. Heb je naaste dus lief zoals jezelf'

Maar wie is je naaste? Om die vraag te beantwoorden, vertelt Jezus een parabel, een verhaal met een dubbele bodem, over een man die op weg is van Jeruzalem naar Jericho (Lucas 10:25-37). Ook Jezus laatste reis heeft Jeruzalem als einddoel. De man uit de gelijkenis bevindt zich weliswaar op die weg tussen Jericho en Jeruzalem, maar hij gaat de verkeerde kant op. Hij loopt van Jeruzalem naar Jericho; hij loopt dus weg van dat einddoel, weg van de stad Gods, weg van de stad van de Schriften. En dan valt hij in handen van rovers. Halfdood wordt hij achter gelaten. Hoe toevallig komt daar net een priester een priester voorbij. Maar de priester gaat met een grote boog om de man heen en kijkt de andere kant op, hij wil de man niet zien. En, even later, komt er toevallig een Leviet, een diaken, voorbij. Maar ook de Leviet gaat met een boog en zonder te kijken om de man heen. Dan duikt er plots een Samaritaan, een niet-jood dus, een niet-wetgeleerde, iemand die niet thuis is in Jeruzalem, zoals een priester en Leviet dat wel zijn. Hij bevindt zich niet eens op die beroemde weg! Laat staan dat hij de verkeerde of goede kant op loopt. Hij kruist gewoon toevallig het pad van de gewonde man...en ontfermt zich over hem en helpt hem.

Daarmee is de gelijkenis verteld. Nu de toepassing. Daartoe stelt Jezus de wetgeleerde de vraag: "Wie van deze drie is de naaste geworden van de man die in handen van de rovers is

gevallen?”. Jezus vraagt niet: “Wie was de naaste van de priester, wie was de naaste van de Leviet”. Neen, Jezus vraagt wie de naaste geworden is van deze door rovers overvallen man. Het antwoord luidt dan ook: ‘Die hem barmhartigheid betoond heeft’. Jezus kijkt vanuit de ogen van de in elkaar geslagen man. Het slachtoffer is niet je naaste, maar het slachtoffer blijkt een naaste te hebben. De mens in nood spreekt je aan, of je dat nu wilt of niet; en als je zijn roep beantwoordt, dan wordt je zijn naaste. Juist daarmee houdt de mens in nood je op de goede weg en in de juiste richting.

Jan Cuppen,
lid van Raad van Kerken Borne Hertme Zenderen.

Komende activiteiten van de Raad van Kerken:

25 augustus 2013 Melbuul'n Oogstdankviering.

Website: www.raadvankerkenborne.nl

Facebook: raadvankerkenborne

Twitter: @RvKborne